

тѣзи врата ще премине господь Богъ израилевъ, но ще останѣтъ затворени.

Тогача Соломонъ говори първомъ за мѣдрость-тѣ, кога-то си е сзидала домъ и утвърдила седемъ стълпове, а потомъ говори, че та нема начало, отъ какъ пребива у Бога. —

Споредъ това и въ пѣсны-тѣ за благокѣшеніе и въ акатистъ-а на преската дѣва Архангелъ Гаврилъ, като ѿпѣва въчнѣ-тѣ наредбѣ, поздравява ѿ прилики-тѣ отъ ветхій заветъ: „радвай се земля непосѣяна, капино неизгорима, дъбочино неизмѣрима, мосте, кой-то водишь на небето, и лѣствице, кою-то видѣ Иковъ.“

„О чѣдо!“ вика църква-та отъ радость, „Богъ междѣ чловѣцы-тѣ! оный, кой-то никѣдѣ не може да се вмѣсти, сега е въ утробѣ! и видѣ тайнѣ! негово-то зачатіе е безъ семе, негово-то пониженіе не може се исказа.“

Внасканіе-то на заветный-а ковчегъ въ чедѣръз-а въ пѣстинѣ-тѣ, кога-то Мойсей направи, и кога-то облакъ тѣтакси оѣни та се напълни съ славѣ господнѣ, — и внасканіе-то на сѣщій-а ковчегъ въ прекраснѣ-тѣ соломоновѣ църквѣ, кога-то такожде се напълни съ облакъ и съ славѣ господнѣ, — и двѣ-тѣ тѣзи слѣчки показватъ напредъ тайнственното вхожденіе на малка-та Маріа въ тѣзи сѣщѣ църквѣ, въ кою-то е та, като се приготвяше да вмѣсти въ себе си господа, преминѣла, споредъ казаніе-то на апостола-тѣ, първы-тѣ години на моминство-то си; това введеніе бо-